ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 127 (1094) АЎТОРАК, 3-га чэрвеня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90 „
6 месяцаў . . . 1 р. 80 „
1 год . . . 3 р. 30 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ Х.

Кошт асобнага №—2 кап.

ДАКЛАД ТАВ. МАНУІЛЬСКАГА АБ РАБОЦЕ ЦК УсеКП(б) БУДЗЕ ЦАЛКАМ НАДРУКАВАНЫ У ЧАЦЬВЕР 5 ЧЭРВЕНЯ.

M. ПАЛЯКОЎ

ЛКСМБ ДА XIII ЗЬЕЗДУ КП(б)Б

XIII зьезд КП(б)Б падводзіць баланс посьпехам соцыялістычнага будаўніцтва, якія дасягнуты пад кіраўніцтвам УсеКП(б) і КП(б)Б у няпрымірымай барацьбе з усялякімі адхіленьнямі ад ленінскай лініі партыі—у першую чаргу з правым ухілам, як галоўнай небясьпекай і яго саюзьнікамі «левымі» загібшчыкамі. ЛКСМБ, зьяўляючыся дапаможнікам партыі, в часу XII-га парт. зьезду аказаў вялікую дапамогу ў рабоце партыі на важнейшых галінах нашага будаўніцтва. Аднак, ЛКСМБ у асноўных пытаньнях працы меў політычныя прарывы, якім ЦК УсеЛКСМ і студзеньскі пленум ЦК КП(б)Б далі належную ацэнку, вызначыўшы шляхі выпраўленьня памылак і ліквідацыі прарываў.

На парозе зьезду партыі зачыніўся пленум ЦК ЛКСМБ, які займаўся праверкай рэалізацыі пастаноў ЦК УсеЛКСМ і ЦК КП(б)Б. У сваіх рашэньнях пленум ЦК ЛКСМБ гаворыць аб значных перамогах на прамысловым фронце, дзе комсамол праявіў вялікі энтузіязм, праз соцыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцтва ажыцьцяўляючы гэтым ленінскую ідэю. Як вынік гэтага мы маем штуршок у павароце вытворчых ячэек да удзелу ў гаспадарчай працы. Мы падышлі больш шчыльна да выкананьня лёзунгу—„Тварам да вытворчасьці". Значныя вынікі даў ленінскі заклік на ўдарныя брыгады да гадавіны сацспаборніцтва. Зараз значна больш ахоплена комсамольцаў ударніцтвам, якое ідзе па лініі ператварэньня у вышэйшыя формы—вытворча-бытавыя комуны. Аб гэтым яскрава гаворыць мова лічбаў і фактаў.

БОЛЬШ РАШУЧА ПАВЯРНУЦЦА ТВАРАМ ДА ВЫТВОРЧАСЬЦІ

На заводзе „Комунар" (Менск) прамфінплян выканан на 109 проц., акрамя гэтага выпусьцілі продукцыю не прадугледжаную плянам. Сабекошт продукцыі зьніжан з 20 да 29 проц. Колектыў комсамолу за добрую вытворчую работу атрымаў ад ВСНГБ пераходны штандар. Завод „Кастрычнік" ліквідаваў найбольшыя прарывы, павысіў вытворчасьць працы на 40 пр. У гэтым значна садзейнічалі створаныя вытворчыя комуны, групы рацыяналізатараў, якія атрымалі другую прэмію пасьля «комунараўцаў». Электрастанцыя Менску „Эльвод" выканала промфінплян на 104 проц. 3 ударнай маладзёжнай брыгады вырас ударны цэх, які за лепшую работу прэміяваны.

На швейнай фабрыцы (Гомель) комсамольскі цэх па выкананьню промфінпляну ідзе наперадзе. Уся фабрыка выканала толькі 106 пр., а комсамольскі цэх—116 проц. Па ініцыятыве комсамольскай ячэйкі ў друкарні імя Сталіна (Менск) у пераплётным цэху промфінплян даведзен да кожнага рабочага.

Аднак, недавыкананьне промфінпляну наогул і на некаторых важнейшых галінах вытворчасьці асабліва накладае не малую адказнасьць і на комсамол. Патрэбнага павароту працы ўсіх вытворчых ячэек яшчэ няма. Соцыялістычным спаборніцтвам ахоплены яшчэ не ўсе комсамольцы. Ёсьць шмат ілжэударнікаў і кандыдатаў на чорную дошку. Сярод нова-прышоўшых слаёў рабочай моладзі ня мала існуе клясава-чужых нам настрояў, момантаў рвацтва і інш. Ударніцкі рух не ва ўсёй паўнаце ўвязваецца з мэтадамі комуністычнага выхаваньня. Ударнік павінен ня толькі сябе апраўдваць на вытворчым фронце, але і ва ўсёй грамадзкакарыснай працы. Мы яшчэ таксама не навучыліся добра расстаўляць свае сілы на фронце будаўніцтва.

3 дазядзеньнем прамфінпляну да рабочага мы ідзем павольнымі тэмпамі. Зьніжэньню сабекошту, асабліва якасьці продукцыі, комсамол мала аддае ўвагі.

Уся работа комсамолу павінна быць пераключана на ліквідацыю ўсіх прарываў, каб і далей, пад кіраўніцтвам КП(б)Б шпаркімі тэмпамі прасоўвацца наперад. Побач з гэтым, нельга ні ў якім разе забываць праваевой-экономічнай работы сярод рабочай моладзі, якая шмат зае закінута (кваліфікацыя, зарплата, выдучэньне і г. д.). З асаблівай упартасьцю трэба адстойваць позыцыі барацьбы за ФЗВ.

На базе кіруючай ролі вытворчасьці сельская гаспадарка перарабляецца на соцыялістычны лад. Мы перашлі да політыкі ліквідацыі кулацтва, як клясы на базе суцэльнай колектывізацыі.

УМАЦОЎВАЮЧЫ КОЛГАСЫ, ВЯДУЧЫ БАРАЦЬБУ НА ДВА ФРАНТЫ,—ДА НОВЫХ ПЕРАМОГ У СОЦ. ПЕРАБУДОВЕ ВЁСКІ

Пры абвостранай клясавай барацьбе, пад кіраўніцтвам партыі, у справе колектывізацыі батрацка-бядняцкіх і серадняцкіх гаспадарак у апошнюю пасяўную кампанію мы атрымалі значныя посьпехі. У гэтай рабоце трымаў праверку і ЛКСМБ, які ў барацьбе з кулацтвам павысіў клясавую баявідольнасьць, абагаціўся вопытам змагаючыся з опортунізмам, за генэральную лінію партыі. Ня маюць рацыі тыя таварышы, якія імкнуцца прыпісаць ЛКСМБ суцэльныя перагібы. Мы маем ячэйкі, якія на сапраўднаму перабудаваліся. Выпраўляючы скажэньні лініі партыі, у насобных месцох шэраг організацый пераключае сваю працу на колектывізацыі сельскай гаспадаркі так, як гэтага патрабуе партыя. Вось факты.

Комсамольскія ячэйкі самастойна праводзілі на вёсках сходы сялян з растлумачэньнем політыкі партыі аб сутнасьці і значэньні колектывізацыі, аб неабходнасьці організацыі колгасаў. Акрамя сходаў, некаторыя ячэйкі, як, напрыклад, ячэйка колгасу імя Сталіна, (Меншчына Заслаўскі раён). „Чырвонай Зоркі", КІМ'у, „Будзённага", „Варашылава"- практыкавалі організацыю колгасаў пасьля індывідуальных гутарак з сялянамі і ў прыватнасьці з беднякамі. Вынікі працы гэтых ячэек-найлепшыя, бо такім растлумачальным мэтадам адначасова стварaўся і актыў з сялян. Вынікі працы наступныя: організацыя налічвае 359 комсамольцаў з якіх 225 знаходзяцца ў колгасе сумесна з сем'ямі.

У Бабруйскай раёрганізацыі па ініцыятыве комсамольскіх ячэек арганізавана 8 колгасаў, убуйнены 5 колгасаў і адзін колгас інтэрнацыяналізаваны. У колгасе—76 проц. усёй комсамольскай організацыі, тады як раён колектывізаваны на 16 проц.

Гэтыя факты не адзінічны.

НЯ ТОЛЬКІ ПРЫЗНАВАЦЬ, АЛЕ І ПА-БАЛЬШАВІЦКУ ВЫПРАЎЛЯЦЬ ПАМЫЛКІ

Побач з гэтым мы мелі цэлы шэраг скажэньняў партыйнай лініі у практыцы колектывізацыі, як забаганьне наперад, пераскакваньне праз арцель у комуну, парушэньне добраахвотнасьці, непартыйны падыход да серадняка, голае раскулачваньне і г. д.

ЦК ЛКСМБ пры агульнай правільнай політычнай лініі таксама дапусьціў наступныя памылкі:

1. Орыентацыя на суцэльную колектывізацыю БССР, што супярэчыла установцы ЦК УсеКП(б).

2. Несвоечасова ўдарылі па перагібах і „левых" загібах, асабліва калі слухалі даклад Мазырскага Акругкомолу, у пастановах якога мелися нячоткія формулёўкі у пытаньнях абагуленьня жывёлы.

3. У пастанове ЦК ад 27-1-30 г. дапушчана памылковая фармулёўка, якая даводзіла, што без ліквідацыі кулацтва немагчыма колектывізацыя —гэтая памылка наступнымі рашэньнямі ЦК была выпраўлена.

Гэтыя дапушчаныя памылкі прызнаны, атрымалі належную ацэнку, безагаворачна выпраўляюцца, але яшчэ дзе-ні-дзе на месцох намаляецца і алілуйшчына—прызнаньне сваіх памылак на словах, рэзолюцыях, без сапраўднага выпраўленьня. Пачыткі і перагібы ў практыцы колектывізацыі як трэба не скарыстаны ў справе выхаваньня мас комсамольцаў. Вясковыя ячэйкі вельмі маруднымі тэмпамі перабудоўваюць сваю работу ў сэнсе павароту тварам да задач соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі. Колгасныя ячэйкі не праніклі ва ўсе поры гаспадарчай работы. Соцспаборніцтва і ўдарніцтва ня стала яшчэ асноўным мэтадам іх работы, прапановы аб умовах працы падлеткаў у колгасе не прапрацованы. Усё гэта, бязумоўна, віна кіраўніцтва. Мала звярочваецца ўвагі індывідуальнаму бядняцка-серадняцкаму сэктару, слабая праца ў гэтым напрамку і з батрацка-бядняцкай моладзьдзю.

Разумеючы ўсю важнасьць проблемы жывёлагадоўлі, мы павінны рашуча ўдарыць па безадказнасьці асобных АК, РК і ячэек да справы стварэньня сілосных ям і траншэй. Зьнішчаючы промахі патрэбна зараз-жа мобілізаваць увагу організацыі на падрыхтоўку да ўборачнай і васеньняй пасеўкампаніі.

ЗАМАВАЦЬ ДАСЯГНУТЫЯ ПОСЬПЕХІ ПА НАЦЫЯНАЛ-КУЛЬТУРНАМУ БУДАЎНІЦТВУ

Было-б вялікім глупствам думаць, што тыя політычныя прарывы, якія ЛКСМБ меў на фронце нацыянальна-культурнага будаўніцтва, ужо ліквідаваны. Але-ж праведзены па ініцыятыве ЦК ЛКСМБ трохмесячнік пролетарскай беларускай культуры і культуры нацменшасьцяй прыблізіў ЛКСМБ да ўдзелу у нацыянальным культурным будаўніцтве, павысіў клясавую пільнасьць на ідэолёгічным фронце. Трохмесячнік і ўсебеларускі політбой дапамаглі ЛКСМБ зразумець масам комсамольцаў сопыяльныя карэньні рознага роду шовінізмаў, асабліва небясьпечнага зараз беларускага нацыянал-дэмократызму. Адчынен шэраг курсаў для падрыхтоўкі пролетарскіх кадраў у ВНУ і тэхнікумы. Найвялікшая заваёва ЛКСМБ—гэта рэорганізацыя ШСМ і сямігодак у школы колгаснай моладзі.

У справе парт. кіраўніцтва і пасьля студзеньскага пленуму ЦК КП(б)Б палепшэньня няма. Парткамітэты недаацэньваюць ролі працоўнай моладзі, і яе авангарду—ЛКСМБ у соц. будаўніцтве. Характэрныя прыклады гэтага маюць месца ў Віцебску, Мозыры, Магілеве.

Партасяродак памяншаецца—у гэтым віна і комсамолу.

XIII зьезд КП(б)Б павінен з усёй рашучасьцю патрабаваць палепшаньня з боку партыйных організацый кіраўніцтва комсамолам і аказаць падтрыманьне ва ўсіх яго пачынаньнях.

УМЕЦЬ РАСПАЗНАВАЦЬ ОПОРТУНІЗМ ПАД РОЗНЫМІ АФАРБОЎКАМІ

ЛКСМБ і надалей павінен з упартасьцю змагацца на два фронты з правым ухілам як галоўнай небясьпекай, рашуча перамагаць „левыя" загібы, умець распазнаваць опартунізм у новых афарбоўках і наносіць яму руйнуючы ўдар.

4. Неабходна прыняць пры гэтым пад увагу ўзмацненьне права-опортуністычнай небясьпекі. Старая плятформа правых дастаткова дыскрэдытавана ў шэрагах партыі. Правы опортунізм выяўляецца зараз у новых формах, часта старанна маскуючы свой твар. У першую чаргу правыя опортуністыя робяць спробы дыскрэдытаваць партыйнае кіраўніцтва. Гэтыя спробы выражаюцца ў імкненьні тлумачыць усе перагібы і скрыўленьні лініі партыі памылкамі кіруючых цэнтраў партыі, апранаючыся часам у форму беспрынцыпнай дэмагогіі. Правыя опортуністыя імкнуцца замазаць, нацяміць асноўны лёзунг партыі аб ліквідацыі кулацтва як клясы на базе суцэльнай колектывізацыі. У колгасным руху яны прапаведваюць тэорыю „самацёку", распаўсюджваюць панічныя чуткі аб „адступленьні", адмаўляючыся практычнай працай падтрымаць і разьвіваць будаўніцтва колгасаў. У гэтых новых формах ня цяжка пазнаць знаёмыя ўстаноўкі на разьвіцьцё капіталістычных элемэнтаў у вёсцы. У пытаньнях індустрыялізацыі краіны правыя опортуністыя біруць раўненьне на „вузкія месцы", імкнуцца пад заслонай „дзелавых" довадаў і дзяляцкіх гутарак аслабіць тэмпы індустрыялізацыі.

Недаацэнка работы з беднатой, адмахваньне ад гэтай работы зьяўляюцца таксама характэрнай рысай правага опортунізму.

Асаблівасьцю правай небясьпекі ў даны момант зьяўляецца цеснае пераплятаньне яе з „левымі" адхіленьнямі ў партыйнай лініі. Узаемаадносіны правага ўхілу і „левых" загібаў заключаюцца зараз ня толькі ў тым, што „левыя" загібы харчуюць правую небясьпеку, умацняюць права-опортуністычныя тэндэнцыі і даюць лішні аргумент у рукі правых опортуністых,—правыя і „левыя" ўхіленьні пераплятаюцца часамі самым дзівосным чынам, аб'ядноючыся там, дзе гутарка ідзе аб удары па партыйнаму кіраўніцтву. Вельмі часта такім пытаньнем, як пытаньне аб рабоце з вясковай беднатой,—„левыя" загібшчыкі выказваюць тую самую недаацэнку і адмахваньне, якое уласьціва правым ухілістым». (З артыкулу т. Гея да XIII партзьезду).

ЛКСМБ у сваёй рабоце прыводзіць да партзьезду з намеціўшымся паваротам да тых задач, якія патрабуюцца сучасным этапам соцыялістычнага будаўніцтва. Адным з сьведкаў гэтага зьяўляецца рост ЛКСМБ, які характарызуецца наступнымі лічбамі:

1928 г. 3 квартал прынята 4682 чал., 1928 г. 4 квартал прынята 4300 чал., 1929 год. 4 квартал дае 5323 чал., 1930 г. 1 квартал дае 6634 чал. — павялічэньне. 1 квартал дае 1600 чал., 2 квартал 1100 чал. і г. д.

З іх рабочых 1723, а потым 1966.

Другое паўгодзьдзе 29 году дае павялічэньне росту на 2000, а на першае паўгодзьдзе ў параўнаньні з мінулым годам организацыя павялічылася на 2000 батракоў. Пасьля зьездаў партыі, ЛКСМБ уступае ў паласу перавыбараў (бюро ячэек і комітэтаў), якая павінна прайсьці пад лёзунгамі папулярызацыі і выкананьня рашэньняў XIII зьезду КП(б)Б і XVI зьезду УсеКП(б).

Дзеньнік XIII зьезду КП(б)Б

Ранішняе пасяджэньне амаль цалкам было прысьвечана абгаварэньню дакладу Трылісора аб дзейнасьці і рабоце Цэнтральнай Кантрольнай Камісіі ЎсеКП(б). Па дакладу т. Трылісера выступалі т. т. **Нартыш-Блук, Аасман, Рыскін, Казачонак, Мызін, Ярмолін, Кудзелька, Аверын, Букарскі, Сташэўскі, Скорбут, Эфімаў і Ляўкоў.**

Пасьля выступленьняў гэтых таварышоў зьезд заслухаў заключнае слова т. Трылісера. Політычная лінія і практычная работа Цэнтральнай Кантрольнай Камісіі УсеКП(б) зьездам поўнасьцю адобрана. Для распрацоўкі рэзалюцыі па дакладу выбрана комісія ў складзе 25 таварышоў.

У канцы ранішняга пасяджэньня зьезд віталі прыбыўшыя калгасьнікі з розных акруг БССР.

На прывітаньні калгасьнікаў ад імя зьезду з адказнымі прамовамі выступілі т. т. Бэнэк (на польскай мове) і Ігнатоўскі.

На вячэрнім пасяджэньні са справаздачным дакладам аб рабоце Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б выступіў т. К. В. Гей (палітычная справаздача ЦК).

НА XIII ЗЬЕЗЬДЗЕ КП(б)Б

Змагаючыся за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады, вядучы барацьбу на два фронты--з правым, як галоўным, і „левым“ апортунізмам, партыя ідзе да XVI зьезду з вялікімі посьпехамі ў соцыялістычным будаўніцтве

Спрэчкі па дакладу т. Мануільскага аб рабоце ЦК УсеКП(б)

Прамова тав. Гантмана

Міжнароднае становішча цалкам і поўнасьцю пацьвярджае прагнозы і ацэнку, якую давала наша партыя на XV партзьезьдзе, ацэнку, якую даваў Комуністычны Інтэрнацыянал. Правыя элемэнты вядуць барацьбу супроць Комінтэрну, вядуць барацьбу ў радох нашай партыі ў першую чаргу па пытаньню ацэнкі капіталістычнай стабілізацыі. Тое, што мы назіралі на пройдзеным этапе, тое, што адбываецца зараз у капіталістычнай гаспадарцы, глыбокі крызіс ва ўсіх капіталістычных краёх, які патрасае асновы капіталістычнай сыстэмы—пацьвярджае воўнасьцю ацэнку нашай партыі.

Другое пытаньне—гэта глыбокі і правільны аналіз, які быў даны нашай партыяй і Комінтэрнам міжнароднай соцыял-дэмократыі, сусьветнаму рэформізму. Гэта працэс зрастаньня соцыял-дэмократызму, сусьветнага рэформізму з капіталістычнай сыстэмай. Міжнародны рэформізм стаў неадлучнай часткай усёй капіталістычнай сыстэмы. Тое, што мы бачым у Англіі, дзе на чале ўлады стаіць так званы „рабочы ўрад“, тое, што назіраем у Нямеччыне і ва ўсіх іншых капіталістычных дзяржавах, дзе на чале ўлады стаіць соцыял-дэмократы—зноў такі поўнасьцю пацьвярджае правільнасьць аналізу і ацэнкі Комінтэрну і нашай партыі.

Тут цэлы рад таварышоў у сваіх выступленьнях гаварылі і пацьвярджалі, што цьвёрдая, непахісная лінія нашай партыі, якая няўхільна праводзілася ў жыцьцё ўсёй партыяй, забясьпечыла прыпынак перадышкі, якая ня раз разьбівала спробы капіталістычнага сьвету справакаваць нас на вайну. Ваенная небясьпека аднак, ня толькі ня мінула, а мы ведаем, што яна зараз больш моцная, чым калі-б там ні было раней.

Нам трэба ўмацоўваць, павышаць у далейшым яшчэ больш баяздольнасьць нашай Чырвонай арміі. Не пакладаючы рук трэба працаваць над пасьпяховым ажыцьцяўленьнем пяцігодкі, над вырашэньнем вялізарных задач соцыялістычнага будаўніцтва, якія зьяўляюцца неадлучнай часткай сусьветнай пролетарскай рэволюцыі. Нам трэба баявую гатоўнасьць у масах ў рабочай клясе, і ў Чырвонай арміі ня толькі падтрымліваць, але ўзмацняць у кожным днём шляхам сыстэматычнага глыбокага растлумачэньня міжнароднага становішча, шляхам глыбокага сыстэматычнага азнаямленьня з міжнародным рабочым рэвалюцыйным рухам.

Пяцігадовы плян зьяўляецца фактам сусьветна-гістарычнага значэньня. Пасьпяховае выкананьне пяцігадовага пляну на працягу мінулых паўтара год зьяўляецца лепшым пацьвярджэньнем правільнасьці генэральнай лініі нашай партыі. Пасьпяховае праводзеньне пяцігодкі, перавыкананьне асноўных паказальнікаў нашай прамысловасьці і народнай гаспадаркі ў цэлым—наносіць яшчэ раз руйнуючы ўдар па ўсіх рэштках трацкізму, па ўсіх рэштках трацкісцкай ідэолёгіі, у аснове якой ляжыць тэорыя немагчымасьці пабудаваньня соцыялізму ў асобнай краі.

Пасьпяховае выкананьне пяцігодкі таксама наносіць руйнуючы ўдар па правай опозыцыі, якая высоўвала тэорыю непасільнасьці ўзятых тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва, якія раілі партыі раўняцца на „вузкія“ месцы, замест цьвёрдай пасьлядоўнай лініі, якая праводзіцца партыяй на разьвіцьцё буйнай прамысловасьці, на разьвіцьцё вытворчасьці, якая вырабляе сродкі вытворчасьці.

Нарэшце, пасьпяховае выкананьне пяцігодкі цалкам і поўнасьцю пацьвярджае ўзятыя партыяй тэмпы нашага соцыялістычнага будаўніцтва, бо тое, што мы маем, тыя рэзультаты, якія мы атрымалі на працягу гэтых паўтара год, паказалі, што мы маем рэальныя магчымасьці выкананьня пяцігодкі ў чатыры гады. Гэта значыць яшчэ больш разьвіць і ўзмацніць тэмпы, якія вызначаліся раней.

Безумоўна, таварышы, мы на можам праходзіць і не праходзім міма тых вялізарных труднасьцяй, якія стаяць перад намі. Я тут хачу паказаць на пытаньне паляпшэньня рабочага забесьпячэньня. Мы з году ў год назіраем няўхільны рост матар'яльнага і культурнага стану рабочае клясы, які ідзе па лініі ня толькі павялічэньня заработнае платы, а і па радуе іншых каналаў: па лініі медычнай дапамогі, па лініі пашырэньня культурна-бытавога абслугоўваньня рабочых мас. Вялізарнае павялічэньне выдаткаў і сродкаў на культурна-бытавое абслугоўваньне рабочых—усё гэта разам узятае, бяспрэчна пацьвярджае тое, што матар'яльны і культурны ўзровень рабочае клясы ўзьнімаецца ў гору з кожным годам. Зараз пытаньне адносна паляпшэньня забесьпячэньня мае вялікае значэньне. Трэба мобілізаваць партыю, усю пролетарскую грамадзкасьць і накіраваць усе сілы па лініі таго, каб пашырыць, палепшыць наша харчовае забесьпячэньне, накіраваць на паляпшэньне работы забесьпячальных апаратаў, якія працуюць вельмі дрэнна. Таму зусім правільна ЦК УсеКП(б) ставіць на ўсю шырыню пытаньне адносна паляпшэньня забесьпячэньня і паляпшэньня работы забесьпячальных коопэрацыйных організацый, дрэнная работа якіх павялічвае труднасьці забесьпячэньня.

Другая важнейшая задача—гэта падрыхтоўка новых рабочых кадраў і кадраў кіраўнічых.

Па цэлым радзе важнейшых галін нашай прамысловасьці (мэталапрамысловасьці і інш.) мы на сёньняшні дзень адчуваем нястачу кваліфікаванай рабочай сілы. Гэта-ж самае і па радзе іншых галін нашай прамысловасьці. Гэта вострасьць будзе ўзмацняцца, калі ўся партыя не сконцэнтруе ўсёй сваёй увагі на справе падрыхтоўкі новых кадраў кваліфікаваных рабочых, калі мы ня зьвернем сур'ёзнай увагі на політычнае і клясавае выхаваньне новых пластоў рабочых, якія ўліваюцца ў прамысловасьць. Мы ў БССР маем ня менш 25 проц. новых рабочых, якія ўліліся ў прамысловасьць і не прайшлі яшчэ зусім, або прайшлі невялікую пролетарскую школу ў мінулым. Над выхаваньнем гэтых пластоў рабочых трэба будзе настойліва папрацаваць.

Пытаньне аб кадрах у цэлым мае актуальнае значэньне для ўсяго нашага Саюзу і стаіць у нашых умовах з асаблівай вастратой. Мы на студзеньскім пленуме ЦК КП(б)Б завастрылі ўвагу на пытаньні кадраў, таму што ў нашых умовах нястача кадраў пры вялікіх тэмпах соцыялістычнай прамысловасьці, кадраў для вёскі—адчуваецца асабліва востра.

Вырашэньне задач культурнай рэволюцыі мае вялізарнае значэньне для ўсяго нашага будаўніцтва. Партыя праз друк, Цэнтральны Камітэт у радзе пастаноў падкрэсьлівалі ўжо, што наша культурная работа адстае ў сваіх тэмпах ад агульных тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва. Цэлы рад мерапрыемстваў ужо разгортваецца ў сваім практычным ажыцьцяўленьні, але нам трэба ўзмацніць сваю работу ў гэтым напрамку.

Няма ніякага сумненьня, што тыя вялізарныя зрухі, той вялізарны рух бядняцка-серадняцкіх мас, які мы маем у вёсцы, на шлях соцыялізму прадстаўляе факт буйнога гістарычнага значэньня. Пытаньне адносна серадняка, пытаньне адносна ўзаемаадносін з серадняком зьяўляецца асноўным пытаньнем. Опортуністычныя элемэнты ставяць пытаньне адносна разрыву з серадняком, ставяць і ўсе тыя небальшавіцкія элемэнты, якія не разумеюць усіх тых працэсаў, якія адбываюцца ў вёсцы. Яны гавораць адносна разрыву з серадняком тое, што мы назіраем сёньня, што ў збожжавых раёнах 40-50 проц. бядняцкіх і серадняцкіх гаспадарак замацаваліся ў колгасах, тое, што ў нашых умовах, ва ўмовах БССР, колгасьнікі прадстаўляюць сабою моцна згуртаванае ядро на вёсцы, тое што веснавая сяўба праходзіць з посьпехам па ўсім Саюзе—усё гэта пацьвярджае, што мы разрыву з серадняком ня маем, пацьвярджае, тое, што мы маем далейшае ўмацаваньне саюзу з серадняком.

Безумоўна, у рабоце на месцах у цэлым радзе раёнаў, у тым ліку і ў КП(б)Б, былі вялікія політычныя памылкі, якія выклікалі хістаньні ў некаторай часткі серадняков, бо ў некаторай часткі серадняцтва магло скласьціся такое ўражаньне, што партыя зьмяняе сваю лінію, у сувязі з тымі скрыўленьнямі і памылкамі, якія былі дапушчаны ў адносінах да серадняка. Але дзякуючы пільнасьці Цэнтральнага Камітэту партыі, дзякуючы таму, што ЦК па-бальшавіцку, са ўсёй рашучасьцю ўдарыў па гэтых памылках і скрыўленьнях, дзякуючы той вялікай магутнасьці, якой уладае наша партыя, наша партыя здолела ў самы кароткі тэрмін, у некалькі дзён, пераключыцца і хутка ўзброіць усю партыю на барацьбу са скажэньнямі партыйнай лініі, на выпраўленьне памылак. Мы насуменна маем не разрыў з серадняком, а далейшае ўмацаваньне саюзу з серадняцкімі масамі вёскі. Мы павінны яшчэ з большай энэргіяй узбройваць нашу парторганізацыю на барацьбу з рознага роду опортуністычнымі тэорыямі, якія пад рознымі маскамі і формамі высоўваюцца супроць генэральнай лініі нашай партыі, „тэорыі“ адносна „нязьменных“ хістаньняў серадняка, якія маюць у сваёй аснове трацкісцкую падаплёку, неабходнасьці ўжываньня гвалту да серадняка, бо калі згадзіцца з тэорыяй адносна нязьменных хістаньняў серадняка, што серадняк незалежна ні ад чаго, правільная ці няправільная лінія праводзіцца да яго, будзе хістацца, і адсюль у іх („левых“ загібшчыкаў) атрымліваецца такі вывад, што трэба сілаю яго загнаць у колгас, што трэба адміністраваць у адносінах да серадняка. Такая тэорыя павінна атрымаць самы рашучы, самы бязьлітасны адпор з боку нашай партыі, як трацкісцкая па сутнасьці, як атакі трацкісцкіх элемэнтаў супроць лініі нашай партыі.

У сучасны момант лідэры правай опозыцыі (і Бухарын, і Томскі, і Рыкаў) да гэтага часу, ня гледзячы на тое, што яны фармальна прызналі перад партыяй свае памылкі, не выступалі і ня выказваюць сваіх адносін па ўсіх гэтых важнейшых пытаньнях, па лініі якіх ёсьць разыходжаньні з партыяй, па лініі якіх партыя вядзе бязьлітасную барацьбу з правай опозыцыяй. Я думаю, што партыя павінна патрабаваць, каб яны абавязкова сказалі пра свае адносіны да ўсіх гэтых важнейшых пытаньняў.

Правільнасьць політычнай лініі ЦК УсеКП(б), тыя посьпехі, якія мы маем па ўсіх галінах соцыялістычнага будаўніцтва, пацьвярджаюцца лепш за ўсё тым вялізарным уздымам, які мы маем сярод колгасьнікаў і ў рабочай клясе. А лепшым паказальнікам гэтага зьяўляецца тое, што рабочая кляса зноў дае нашай ленінскай партыі дзесяткі тысяч лепшых сваіх прадстаўнікоў. Лепшым пацьвярджэньнем правільнасьці лініі партыі зьяўляецца тое, што адзінства нашых радоў зараз моцна, як ніколі, што мы падыходзім да XVI зьезду моцнымі, згуртаванымі ленінскімі калёнамі.

Прамова т. Шаршнёва

Дзякуючы правільнай лініі нашай партыі, дзякуючы няўхільнаму правядзеньню яе ў жыцьцё мы маем вялікія посьпехі і ўздым нашай прамысловасьці ў соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі. Мы будуем рад новых фабрык, заводаў, адбываецца будоўля электрычнай станцыі імя т. Сталіна. Я тут хачу спыніцца на тым, што часамі асобныя цэнтральныя працаўнікі, асобныя ўстановы пяўважліва адносяцца да будаўніцтва новых прадпрыемстваў, у прыватнасьці, да будаўніцтва першай у Беларусі раённай электрычнай станцыі. Мы сёньня тут павінны сказаць, што будаўніцтва Асінбуду праходзіць не зусім добра.

Прышлося праводзіць вялікую работу, прышлося шмат пасядзець у наших цэнтрах, каб не сарваць зусім будаўнічага сэзону. Але дзякуючы ЦК мы пашырылі сваю прамысловасьць, мы дабіліся таго, што Галоўэлектра ўстанавіў, што наш Асінбуд будзе мець не 20000 кілеват, а 92000; дзякуючы ЦК было пастаўлена, што трэба прыступіць да другой і трэцяй чаргі будаўніцтва. Але Савет Працы і Абароны да другой чаргі будаўніцтва адносіцца дрэнна і справа затрымліваецца. Нам неадкладна патрэбны матар'ялы, наша парасілавая гаспадарка нікуды ня варта, устаноўкі амортызаваны, нам патрэбна неадкладная дапамога. Мы зараз павінны прыступіць да другой і трэцяй чаргі будаўніцтва, між тым, як частка сэзону ўжо прайшла. Не хапае жалеза, аб чым мы звярачаліся ў ВСНГ, бо нам не забясьпечылі патрэбу ў жалезе.

Сярод асобных працаўнікоў цэнтру пануюць думкі аб тым, што БССР рэспубліка пераважна земляробчая і таму, моў, забясьпечваць разьвіцьцё яе прамысловасьці патрэбнымі сродкамі і матар'яламі можна ў самую апошнюю чаргу. З такімі настроямі трэба павесьці барацьбу.

Прамова тав. Кавальчука

XV зьезд нашай партыі намеціў вялікія задачы як у галіне рэконструкцыі сельскай гаспадаркі, так і ў галіне рэконструкцыі прамысловасьці. Лінія ў рабоце ЦК нашай партыі цалкам і поўнасьцю адпавядала тым задачам, якія намеціў XV зьезд партыі. За два з паловай гады пасьля XV зьезду, калі паглядзець на ўсю работу, якую правяла партыя і рабочая кляса пад кіраўніцтвам партыі,—мы маем буйныя посьпехі на ўсіх франтох нашага соцыялістычнага будаўніцтва.

Гэтыя посьпехі даюць нам поўную магчымасьць у самы карацейшы гістарычны тэрмін дагнаць і перагнаць заходня-эўрапэйскія капіталістычныя краіны.

Партыя дабілася вялікіх посьпехаў у справе соцыялістычнага будаўніцтва, дзякуючы вялізарнаму гэраізму і актыўнасьці рабочае клясы. Гэту актыўнасьць і гэраізм рабочай клясы партыя змагла мобілізаваць на ўсіх франтох соцыялістычнага будаўніцтва. Наша рабочая кляса і мільённыя масы працоўных нашай краіны паказалі, што яны сваім гэраізмам, творчым энтузіязмам і работай выканалі і перавыканалі пяцігадовы плян разьвіцьця народнай гаспадаркі.

Гэтыя посьпехі былі-б яшчэ большымі, калі-б партыі не давялося траціць так шмат часу на барацьбу ўнутры самой партыі. Мобілізуючы шырокія рабочыя масы для справы соцыялістычнага будаўніцтва, партыя аддавала шмат часу на барацьбу з правым ухілам, які па сутнасьці справы імкнуўся пацягнуць партыю назад і тэорыя якога зводзілася да згортваньня тэмпаў індустрыялізацыі краіны, капітуляцыі перад кулаком, напер'я ў рэконструкцыю сельскай гаспадаркі, у колектывізацыю.

Партыя, праводзячы гэту барацьбу з правым ухілам, яшчэ больш загартавала свае рады для далейшай барацьбы за чыстату ленінскай лініі. Посьпехі нашага соцыялістычнага будаўніцтва разьбілі ўшчэнт опортуністычную тэорыю правага ўхілу, а таксама на заўсёды пахавалі контр-рэвалюцыйную тэорыю трацкізму, якая прарочыла пагібель дыктатуры пролетарыяту ў нашай краіне.

Зараз правы ўхіл у нашай партыі адчувае, што ён ня знойдзе сабе ніякага падтрыманьня, калі будзе выстаўляць тыя свае тэорыі, якія былі разьбіты нашай партыяй, зараз ён імкнецца перафарбавацца, зараз ён вядзе атаку супроць партыі ўжо не па тых пытаньнях, не выстаўляючы адкрыта тых опортуністычных пытаньняў, па якіх партыя дала бязьлітасны бой, ён цяпер імкнецца біць па кіраўніцтве партыі, абагульваючы памылкі асобных організацый, якія былі дапушчаны ў справе колектывізацыі.

Партыя вырасла, партыя ра[…] мее, партыя пад кіраўніцтвам ЦК і надалей зможа ўра[…] моць усю тую махінацыю пра[…] элемэнтаў, праз якую яны імкн[…] ца дыскрэдытаваць кіраўніцтва нашай партыі. Партыя ўсім гэт[…] спробам і махінацыям дасьць […] нуючы адпор.

На аснове вялізарных посьпех[аў] у справе рэконструкцыі н[…] прамысловасьці, партыя пастав[іла] задачу і разгарнула вялізар[ную] работу па рэконструкцыі сельс[кай] гаспаркі. Шырокі колгасны [рух], які ахапіў вёсну, дазволіў пар[тыі] паставіць задачу праведзеньня [су]цэльнай колектывізацыі ў ра[ёнах] збожжавых раёнаў, дазволіў [ра]йсьці ад лёзунгу абмежаваньня і выцісканьня кулацтва да лёзунгу ліквідацыі кулацтва, як клясы.

Я не хачу тут пераліч[ваць] памылак, якія былі дапу[шча]ны асобнымі масцовымі орган[іза]цыямі ў пытаньні колектывіза[цыі], а хачу паставіць і падкрэсьлі[ць], што зараз асноўнай задачай [пасьля] выпраўленьня памылак […] на зьяўіцца замацаваньне […] шых посьпехаў у справе колек[тыві]зацыі. Нам трэба зараз дабі[цца] таго, каб колгасы зьявіліся […] організуючым зьвяном, вакол […] га павінна далей разгортвацца [ко]лектывізацыя. Наша работа ў [кол]гасах не павінна замыкацца […] кі ўнутры колгасаў, а трэба […] колгасы пашыралі свае позы[цыі], каб перакаалі сваім прыкла[дам] індывідуальныя бядняцкія і се[рад]няцкія гаспадаркі, што знаход[зяц]ца вакол колгасаў.

Пытаньне аб кадрах у сельс[кай] гаспадарцы адыгрывае надзвы[чай] вялікую ролю. Ад таго, як мы р[аз]мяркуем сілы, як выкарыстаем [па]вадарчую практыку асобных [кол]гасаў, будзе залежыць умацаван[ь]не колгасаў. Адсюль паўстае пе[рад] партыйнымі організацыямі зада[ча] падбору кадраў у колгасы.

Дэлегат зьезду

Тав. Т. Гаў—сэкратар парткол[ектыву] саюзу будаўнікоў (Гомель)

Прамова тав. Рачыцкага

Лепшай ацэнкай правільнасьці правядзеньня генэральнай лініі партыі, якую праводзіў ЦК УсеКП(б), зьяўляюцца тыя дасягненьні, што маюцца як у галіне міжнароднай політыкі, так і ў галіне ўнутранай.

Цэнтральны Камітэт не толькі вырашыў пытаньне ў адносінах нашай індустрыяльнай прамысловасьці, але ў асноўным вырашыў пытаньне зерневое проблемы. Зараз перад усёй партыяй і перад яе штабам — Ленінскім Камітэтам стаіць пытаньне, якое зараз зьяўляецца найбольш небясьпечным, мае найбольшы прарыў—гэта пытаньне забесьпячэньня рабочае клясы і ў звязку з гэтым пытаньне жывёлагадоўлі. Мэтад, якім вырашалася зерневая праблема, павінен быць перанесены і ў вырашэньне пытаньня жывёлагадоўлі. Гэта пытаньне нашым Цэнтральным Камітэтам ужо пастаўлена рашуча.

Тыя лічбы, якія маюцца ў нас, у Беларусі па становішчы жывёлагадоўлі, якія не адрозьніваюцца ад лічбаў Саюзу. Што мы маем? Лічба рабочае жывёлы зьнізілася. Гэта абавязвае нас узяцца за гэту працу ня так, як мы працавалі дасюль. Адначасова прыдзецца вызначыць рад мерапрыемстваў нашаму Цэнтральнаму Камітэту аб тым, каб стварыць нейкі стымул для індывідуальнага сэктару, які будзе займаць у бліжэйшыя часы значнае месца.

Наступнае пытаньне, якое патрабуе ўвагі з боку саюзных організацый, а таксама і з боку Цэнтральнага [Ка]мітэту нашай партыі, гэта, у на[шых] умовах, проблема асваеньня плошчаў, тых багацьцяў, якія ма[юцца], якія не скарыстаны яшчэ — два мільёны гектараў балотнай […] шай зямлі, каторая дае ў два […] разы лепшы ўраджай, чым сяр[эдняя] беларуская зямля і якую з на[шымі] сродкамі асвоіць і прывесьці ў […] дарчае карыстаньне не пад сі[лу]. У гэтай галіне Саюзны ўрад дапа[магае] недастаткова.

Я ні ў якім разе не падзяляю [дум]кі тых таварышоў, якія гаварылі, [што] Саюзны ўрад недастаткова зьв[яртае] ўвагу на нацыянальныя рэспуб[лікі], у прыватнасьці на БССР. Я не […] дзяляю гэтага пункту погляду, [бо] лічбы, якія маюцца ў галіне нашае прамысловасьці, у […] укладаньня за кошт саюзных [срод]каў у сельскую гаспадарку на […] турныя патрэбы, гавораць аб іншым, чым гаварылі тут таварышы.

Наступнае пытаньне — гэта [пытаньне] некаторых працаўнікоў цэнтра[льных] пэрміруючых органаў аб немаг[чым]асьці скарыстаньня машын у беларускіх умовах. Я думаю, [што] Цэнтральны Камітэт нашай [партыі] павінен яшчэ больш рашуча паст[авіць] пытаньне аб тым, каб гэту […] закасьцянеласьць канчаткова [зламаць], што машыны можна скарыстаць у Беларусі і на балотах, […] чынам і на суглінках і на паско[ўю] у іншых раёнах.

МАРУДНЫЯ ТЭМПЫ НА БАЯВЫМ ФРОНЦЕ

Наркамасьветы і ВСНГБ бюракратычнай валынкай тармозяць падрыхтоўку да комплектаваньня ВТНУ

Профорганізацыі шэрагу заводаў безадказна адносяцца да падрыхтоўкі рабочых кадраў для пасылкі ў вышэйшыя навучальныя ўстановы

Вайна маруднасьці, безадказнасьці, што мяжуецца з недаацэнкай палітычнага значэньня важнейшай справы

Тварам да задач падрыхтоўкі тэхнічных кадраў

Праца па адчыненьню Беларускага політэхнічнага Інстытуту разгорнута. На сёньняшні дзень маецца ўзгодненасьць з Галоўпрамкадрам ВСНГ СССР аб колькасьці факультэтаў і аддзяленьняў (гл. „Чырвоную Зьмену" № 124 (1091).

Спрэчным пытаньнем паміж ВСНГБ і Галоўпрамкадрам зьяўляецца адчыненьне скуранога аддзяленьня пры хіміка-тэхнолёгічным факультэце (на 20 чалавек) і тэкстыльнага аддзяленьня па першапачатковай апрацоўцы валакністых матар'ялаў пры мэханічным факультэце (на 30 чалавек).

Калі гэтыя спрэчныя пытаньні будуць вырашаны ў карысьць ВСНГ, дык агульны прыём у 1930-31 навучальным годзе складае 570 чалавек.

Найбольш цяжкімі момантамі ў наладжваньні справы адчыненьня політэхнічнага інстытуту зьяўляюцца:

Падрыхтоўка інтэрнатаў для студэнтаў, якія будуць прыняты ў інстытут. Мяркуецца пабудова некалькіх памяшканьняў барачнага тыпу, для якіх ужо складзены праекты і да пабудовы магчыма ўжо зараз прыступіць. Неабходна каб вышэйшыя органы і ў першую чаргу ВСНГ вылучылі патрэбную колькасьць лесаматар'ялаў.

Падрыхтоўка прылад, мэблі і інш. да набыцьця якіх адміністрацыя інстытуту ўжо прыняла адпаведныя крокі.

Вызначэньне памяшканьня для занятках да моманту пабудовы новых карпусоў для інстытуту. У гэтым напрамку БДУ нічога ня зроблена. Трэба, каб на працягу трох дзён гэта пытаньне было канчаткова вырашана.

Забесьпячэньне інстытуту неабходнымі кадрамі выкладчыкаў (професароў, дацэнтаў, інжынэраў і г. д.) справа цяжкая. З боку розных організацый ёсьць няправільная ўстаноўка ў гэтым напрамку,—яны перашкаджаюць пераходу на працу ў інтытут тых інжынэраў, якія жадаюць застацца на педагагічнай працы, альбо кіраваць вытворчым навучаньнем студэнтаў.

Падрыхтоўка кадраў, якая патрабуе максымальнай хуткасьці, павінна больш прыцягнуць увагу усіх організацый (гаспадарчых і профсаюзных), неабходна зараз-жа ажыцьцявіць пастановы СНК аб організацыі кароткатэрміновых і 15-месячных курсаў для падрыхтоўкі рабочым з вытворчасьці ў інстытут.

Друк да гэтага часу не завастрыў яшчэ пытаньня падрыхтоўкі тэхнічных кадраў БССР. Зьвесткі з фронту падрыхтоўкі кадраў павінны асьвятляцца кожныя тры дні.

Уся грамадзкасьць мусіць зьвярнуцца тварам да падрыхтоўкі тэхнічных кадраў.

„Лёгкая кавалерыя".

Комсамолка-ударніца за працай

Забясьпечыць інтэрнатам

Менскі раніцні рабфак налічвае 428 студэнтаў. У 1930-31 навучальным годзе будзе прынята 180 чалавек. Але гэты прыём далёка недастатковы. Асноўная, большая колькасьць студэнцтва павінна быць залічана на вячэрні рабфак.

Наркамасьветы яшчэ ня даў устаноўкі, колькі чалавек будзе прынята на вячэрні рабфак,—часта пераглядае, мяняе пляны. Дэканат ня можа выпрацаваць свайго пляну. Што датычыцца падрыхтоўкі да прыёму на дзённы рабфак, дык партыйная, комсамольская ячэйка і дэканат своечасова напісалі і разаслалі лісты па буйных прадпрыемствах Менску, Бабруйшчыны і ўсіх установах. Але гэтым падрыхтоўка яшчэ ня вычэрпваецца. Самае балючае пытаньне—гэта недахоп інтэрнатаў.

Рабфак выпускае ў гэтым годзе 80 чалавек, прыняць павінен—180. Паўстае пытаньне: дзе-ж будуць жыць гэтыя 100 чалавек?

Калі Наркамасьветы і АВК будуць і далей так халодна адносіцца да гэтай справы, дык пытаньне прыёму ў рабфак паўстане перад пагрозай зрыву.

А. Менскі.

Аб „дубовай" палітыцы Наркамасьветы

Хутка пачнецца новы набор у ВНУ, 5000 новых людзей увальлюцца ў сьцены БДУ. Адарваць людзей ад варштатаў і кінуць іх на вучобу ня так ужо цяжка, але забясьпечыць іх памяшканьнямі, вучэбнымі прыладамі, спэцыялістымі—гэта значна цяжэй.

Гэта праца не аднаго дня, а месяцаў. Ня гледзячы на гэта, з боку цэлага шэрагу організацый мы сустракаем яўна бяздушныя, бюрократычныя адносіны да гэтага пытаньня.

Ідуць бойкі

Замест дзейнай і супольнай працы паміж праўленьнем новага ВТНУ і праўленьнем БДУ мы нагляваем вялікія спрэчкі па пытаньню памяшканьню для новага ВТНУ. Пры такой працы, бязумоўна, магчыма паўтарэньне летошняга вопыту з організацыяй хімфаку, калі студэнтам прышлося спаць у театры, і некалькі месяцаў вучобы былі сарваны дзякуючы такой неорганізаванасьці і бесплянавасьці.

Паўстае пытаньне: ці будуць 240 студэнтаў ВТНУ забясьпечаны неабходнымі падручнікамі, ці можа зноў адзін падручнік прыпадзе на 30-40 чалавек, як гэта было зазас; ці не час рубам паставіць пытаньне адносна інтэрнату, а можа і сапраўды студэнтам ВТНУ прыдзецца хадзіць на вучобу з сельска-гаспадарчай выстаўкі?

У ролі наглядальніка

У той час, калі ідзе такая „вайна" паміж дзьвюма ўстановамі, калі разьвязваюцца галоўнейшыя пытаньні новага набору, бюро колектыву амаль нічога не зрабіла, каб зьнішчыць непатрэбныя праракваньні, амаль нічога ня чутно аб установцы бюро колектыву КП(б)Б і КСМ. Ніводная з студэнцкіх організацый нічога не зрабіла, каб дапамагчы організацыі новага ВТНУ.

Адарваўшыся ад грамадзкіх організацый, не атрымліваючы ніякай дапамогі з іх боку, новыя людзі з праўленьня ВТНУ могуць дапусьціць памылкі і якія зараз трэба папярэдзіць.

Наркамасьветы, патураючы праўленьню БДУ ў неаддачы яго старога корпусу ВТНУ, бярэ і ў той-жа час хоча аддаць корпус політэхнікуму.

Ці ня час НКА, замест пападзінчатай політыкі ў гэтай справе, сказаць сваё важкае слова. Што прадпрыняў НКА па комплектаваньню ВТНУ?— Як?—гэта-ж ня наша справа! адказвае прадстаўнік—Рыўлін. Мы вось думаем, як-бы гэта адарваць ад ВТНУ для прыцягненьня ў БДУ".

Таварышы з НКА, што вамі зроблена ў справе популярызацыі Хімфакультэтаў БДУ, што мяркуеце вы зрабіць для павялічэньня хаця-б батрацкага ядра на падфаку, ня кажучы аб другіх факультэтах? А што вамі прароблена ў справе прыцягненьня спэцыялістых для ВТНЗ? Кажаце, што гэта ня ваша справа? Але нам і па гэты час застаецца не зразумелым і адказу на гэта мы не атрымалі.

Каменная політыка

У ВСНГ высьветлілася, што ніхто не бярэ на сябе адказнасьці за справу організацыі ВТНУ. Перакідаюць справу адзін за другога і ніхто толкам ня ведае, што і дзе робіцца. У хуткім часе ВСНГ мяркуе браць спэцыяльнага чалавека, а пакуль што ніхто нічога ня робіць. „Прыходзьце праз некаторы час"—параілі нам,— „тады мо" што і будзе".

Зноў мы тупалі па калідоры. І мой таварыш ціхім голасам сказаў: „Каменная політыка". Так,—згадзіўся я,— як ёсьць дубовая.

Член брыгады **Сьм. Джалюк.**

Папярэдзіць магчымы зрыў забесьпячэньня ВНУ і ВТНУ рабочым ядром

Пытаньне аб падрыхтоўцы рабочага ядра ў ТНУ і ВНУ неадвопрачь узьнімалася на старонках друку. Пры прыёме у мінулым годзе гэта пытаньне ставілася ў напрамку завастрэньня ўвагі на падрыхтоўку рабочых у навучальныя установы, шляхам стварэньня цэлага шэрагу курсаў і стварэньня для падрыхтоўваючыхся ўсемагчымых умоў вучобы. Асабліва вялікая надзея ўскладалася на фабзаўкомы і ячэйкі буйных прадпрыемстваў, але ня гледзячы на гэта, некаторыя ячэйкі і фабзаўмесцкомы не правялі патрэбнай працы ў гэтай галіне і ня дзіўна, што падрыхтоўка ідзе самацёкам (ня лічачы камандыраваных на дзённыя курсы).

Організаваныя ў пачатку курсы ахапілі досыць вялікую колькасьць рабочых, але потым многія з іх прымушаны былі кінуць вучобу.

Характэрныя весткі сабрала „Лёгкая кавалерыя" хімтэхфаку пры абсьледваньні цэлага шэрагу прадпрыемстваў. Так, з заводу „Комунар" на розных курсах рыхтуецца 21 чалавек, з заводу „Дрэваапрацоўшчык" — 4, з фабрыкі „Кастрычнік" —8, з шклозаводу „Пролетары"—1 і г. д. З заводу „Бальшавік", „Энэргія" „Беларусь", „Эльвод" і інш. наогул ніякіх вестак няма. Зразумела, што гэтыя весткі, дадзеныя завкомамі,—недакладныя, бо амаль што ні на адным прадпрыемстве няма сталага ўлічоту.

Пры такой зацікаўленасьці грамадзкіх організацый прадпрыемстваў у навучальныя ўстановы могуць пранікнуць зусім не падыходзячыя, для якіх завод служыць сродкам аблягчэньня паступленьня ў навучальныя ўстановы.

Такі выпадак быў у мінулым годзе, калі завком заводу „Комунар", у лік камандыруемых у Горацкую Сельска - гаспадарчую акадэмію паслаў аднаго рабочага, сына былога гандляра, праапрацаваўшага на заводзе толькі некалькі месяцаў.

З гэтага відаць, што на прадпрыемствах асноўнай прамысловасьці зусім не разгорнута работа ў справе падрыхтоўкі кадраў, што прадпрыемствы, з якіх неабходна будзе зараз браць людзей для новага ВТНУ, ня змогуць іх даць.

На вялікі жаль, мы ня маем вестак аб тым, як абстаіць справа з падрыхтоўкай кадраў на іншых прадпрыемствах Беларусі. Але напэўна ня лепш, бо там умовы для разгортваньня працы безумоўна горшыя. Калі дапусьціць, што падрыхтоўка ідзе таксама, як і ў Менску, то безумоўна, забесьпячэньне рабочага ядра ў ВНУ і ВТНУ знаходзіцца пад пагрозай зрыву.

Часу для падрыхтоўкі засталося зусім мала. Неабходна разгарнуць працу, каб наверстаць упушчанае і забясьпечыць вызначаныя 75 пр. рабочых у ВТНУ і адпаведныя ВНУ і тэхнікумы.

„Л. К."

Арабочваньня як і ня было

Гомельскі вячэрні рабфак існуе ўжо тры гады, але на яго яшчэ да гэтага часу не зьвяртаюць належнай увагі, у выніку—у яго працы цэлы шэраг недахопаў.

Соцыяльны склад рабфакаўцаў не здавальняе патрабаваньняў лёзунгу партыі аб арабочваньні ВТНУ, бо ў складзе студэнцтва 20 проц. служачых, на апошнім курсе—30 проц. Соцыяльны склад настаўніцтва таксама не здавальняе патрабаваньняў рабфаку. Ёсьць сярод іх шкодныя і чужыя нам па сваёй ідэолёгіі.

Самакрытыка на рабфаку амаль што зусім не разгорнута. Насьценгазэта выходзіць адзін раз у тры месяцы, не вядзецца ніякай работы сярод рабкораў, насьценкораў. Усе політычныя кампаніі праходзяць міма рабфаку і ён ня прымае ніякага ўдзелу ў праводзеньні апошніх.

Неабходна праверыць становішча рабфаку з тым, каб ён быў сапраўды здольным даць патрэбныя кадры. **Ю. З.**

ДАЛЕЙ АБЯЦАНЬНЯЎ СПРАВА НЯ ІДЗЕ

Вялікі недахоп у кваліфікаванай рабочай сіле адчуваецца для ўсёй ўрастаючай металёвай прамысловасьці. Здавалася-б, што гэта пытаньне павінна напрудзіць увагу усіх гаспадарчых організацый.

У Гомельскай акрузе на сёньняшні дзень налічваецца каля пяці тысяч металістых. Да канца пяцігодкі для новых заводаў патрабуецца яшчэ такая-ж колькасьць кваліфікаваных рабочых. З гэтага выходзіць, што неабходна база для іх падрыхтоўкі. Але, што мы маем? У акрузе ёсьць толькі адна школа металістых і адна—ФЗВ пры заводзе „Пролетары", якія, пры сучасных тэмпах працы, змогуць к канцу пяцігодкі даць ня больш 400 чал. Зусім зразумела, што неабходна пашырыць існуючую школу і, у першую чаргу, школу ФЗВ, якая прызнана асноўнай крыніцай папаўненьня прадпрыемстваў кваліфікаванай рабочай сілай.

ФЗВ пры заводзе „Пролетары" у Гомелі зусім ня мае ўмоў для нармальнай работы. У цесным памяшканьні ліцейнага заводу, дзе самім ліцейшчыкам няма дзе павярнуцца, прышлося ўмясьціць яшчэ 30 вучняў ФЗВ. Зразумела, што у такой цесноце аб плянава-програмнай рабоце ня прыходзіцца гаварыць. Што датычыцца сьлесарна-такарных майстэрняў і клясаў для школьных заняткаў, якія мы зараз арандуем у чыгуначнага тэхнікуму, з прычыны далейшага набору у тэхнікум, ФЗВ у будучым годзе прадастаўлены ня будуць.

Раскіданасьць майстэрняў і клясаў па ўсім горадзе ўскладняе справу работы школы. Пры такіх умовах, у будучым навучальным годзе цяперашнія 70 вучняў ня будуць мець месца для заняткаў, а 70 чалавек—гэта капля ў моры, у параўнаньні з неабходнасьцю ў кваліфікаванай сіле. Акрамя гэтага ўжо час рыхтавацца да асеньняга набору.

Для таго, каб нармальна пачаць будучы навучальны год, неабходна зараз-жа прыступіць да абсталяваньня майстэрняў, пачаць рыхтаваць клясы інструктароў і агульнажыцьці для дзяцей даўчачых дамоў. Некалькі раз мы зьвярталіся за вырашэньнем гэтага пытаньня у Белметалётрэст, але да гэтага часу ніякага адказу не атрымалі. Трэст абяцае аддаць завод „Рухавік Рэвалюцыі" адначасова забіраючы адтуль усё абсталяваньне на сельмаш. Паўстае пытаньне: з чым-жа будзе працаваць ФЗВ і ці зможам мы ў будучым навучальным годзе пачаць заняткі, калі нам яго перададуць у будучым гаспадарчым годзе?

Неабходна своечасова пачаць падрыхтоўку да асеньняга набору. Трэст павінен даць чоткія і ясныя дырэктывы у адносінах набору, колькасьці і кваліфікацыі, таксама забясьпечыць школу майстэрнямі і пакоямі для акадэмічнай працы. Гарсавет павінен своечасова заняцца пытаньнем падрыхтоўкі агульнажыцьця для ФЗВ.

Загадчык ФЗВ Гарэлік А.

КЛАПОЦЯЦЦА...

Рэчыцкі раённы камітэт комсамолу заняўся пытаньнем падрыхтоўкі кадраў. Яшчэ ў першых лічбах красавіка ён меркаваў адчыніць курсы для рабочай моладзі па падрыхтоўцы ў ВНУ і ў тэхнікумы. З гэтага-ж часу прыняліся за вырашэньне пытаньня і аддзел нарасьветы і райкамол і райком КП(б)Б, але з гэтых курсаў вышла мала толку.

Курсы ў сучасны момант ня маюць інтэрнату і па некаторых дысцыплінах настаўнікаў. Калі прышлі да інспэктара народнай асьветы тав. Гарбацэвіча, дык ён адказаў, што трэба паклапаціцца, але мабыць і да гэтага часу ўсё яшчэ клапоцяцца, бо як відаць, забыўся аб сваім абяцаньні, а мабыць і аб падрыхтоўцы кадраў.

Мы лічым, што з боку ўсіх гэтых устаноў маюцца яўна бюрократычныя адносіны да падрыхтоўкі кадраў і трэба раз на заўсёды зьнішчыць гэтыя недахопы.

Брыгада „Л. К.".

Усебеларуская „чырвоназьменаўская“ экскурсія-дэлегацыя на Ўкраіну

Параходам у Кіеў

(Ад нашага спэцыяльнага корэспондэнта)

28-га мая скончыла свой маршрут усебеларуская экскурсія-дэлегацыя на Ўкраіну, організаваная „Чырвонай Зьменай“.

Экскурсія-дэлегацыя працоўнай моладзі на Ўкраіну ва ўмовах БССР—зьява вялікай політычнай важнасьці. У свой час мы аб гэтым гаварылі, популярызуючы ў газэце і гушчах комсамольскай організацыі баявыя задачы экскурсіі. Гэты момант асабліва падкрэсьліваўся і спэцыяльнай пастановай ЦК ЛКСМБ.

Каб азнаёміць організацыю ЛКСМБ і ўсіх чытачоў газэты з тым, як экскурсія-дэлегацыя выканала ўскладзеныя на яе задачы і для таго, каб зыкарыстаць у будучым вопыт такіх экскурсій-делегацый,—рэдакцыя з сёньнешняга нумару газэты пачынае друкаваць больш-менш падрабязныя матар'ялы экскурсіі-дэлегацыі.

РЭДАКЦЫЯ.

Большасьць нашых экскурсантаў упяршыню на параходзе. І таму амаль кожнаму з нас карціць выйсьці на тэрасу, альбо забрацца на палубу—паглядзець, як хвалюецца Сож.

Параход „Чычэрын“ ніколі ня бачыў, не перавозіў такога колектыву-экскурсіі, як наша. З 3-й клясы даносяцца вясёлыя песьні, а на „носе“ ТРАМ'аўскі духавы оркестр выконвае марш „Маладыя Героі“, і ад гэтага лягчэй, здаецца, ісьці „Чычэрыну“.

Мы абедалі пазьменна ў параходнай сталоўцы. І тут быў той-жа спадарожнік—бадзёрая песьня. Калі сьціхала песьня, хацелася гаварыць аб Кіеве, куды едзем, уяўляць, як нас сустрэне комсамолія Кіеву. І экскурсанты гаварылі. Адны гаварылі аб соцыялістычным спаборніцтве, другія аб тым, што ў Кіеве ня будзе такіх абедаў, як на параходзе, некаторыя старанна думалі над тым, што... купіць у Кіеве.

Раптоўна, перарываючы гутарку, адзін таварыш горача, з запалам, загаварыў.—Усё гэта добра, але... не забывайце мэты нашай паездкі. Ён гаварыў, што мы павінны дасканала азнаёміцца з прамысловасьцю савецкіх украінцаў-пролетараў і лепшае ўзяць для сябе, перанесьці на свае варштаты. Вось наша галоўная задача.

Зноў дарагія сустрэчы

А 8-й гадзіне ўвечары, таго ж дня наш „Чычэрын“, пад гукі оркестру, прычаліў да прыстані Лоеў.

Мы хутка, па-паходнаму, выстрайваемся ў калёну. Пад гукі оркестру выходзім на набярэжную і рушым у Лоеў,—гэта невялікае мястэчка, цэнтр Лоеўскага раёну, які мяжуе ўжо з Савецкай Украінай.

Сустракаць нашу дэлегацыю прышло шмат комсамольцаў моладзі і працоўных.

Мітынг адкрывае прадстаўнік РК ЛКСМБ. Ён горача вітае дэлегацыю, гаворыць аб мінуўшым юбілеі „Чырвонай Зьмены“, аб тым, што кожны комсамолец Лоеўшчыны павінен быць падпісчыкам „Чырвонай Зьмены“.

Нас віталі яшчэ прадстаўнікі райкому партыі і райвыканкому.

Усіх дужа цікавіла пытаньне, як жыве і працуе комсамольская організацыя Лоеўшчыны, як яна змагаецца на франтох колектывізацыі. На жаль мы не змаглі затрымацца тут ў Лоеве хаця-б на гадзіну, каб азнаёміцца з хвалюючым нас пытаньнем, а прадстаўнік РК ЛКСМБ у сваёй прамове якраз мала аб гэтым гаварыў.

Як скончыўся мітынг, калёны працоўнай моладзі хорам, галасна пажадалі экскурсіі:

— „Шчасьлівага пу-у-ці“!

Праз некалькі хвілін мы пакінулі Лоеў, а праз поўгадзіны ледзь прыкметна гайдаліся на хвалях Днепра.

Мы ехалі ўжо па тэрыторыі Савецкай Украіны.

Вячэрні змрок і густы туман перашкаджалі нашым адзінкам—дэлегатам „сузіраць вiкноты“ Украіны.

Мель

Паволі надыходзіць ноч, накрывае сваёй густою цемраю Днепро, і змораныя дэлегаты шукаюць месца для начоўкі.

Спакойна сьціхалі жарты, замаўкалі акорды гармонікаў.

Амаль усе паснулі. Раптам на параходзе прабегла сударга.

— Мель! Гостры нос параходу з разгону ўрэзаўся ў падводную кучу пяску.

Усіх пасажыраў матросы папрасілі асадзіць назад. Гэта не дапамагло.

Тады пачала стракатаць лябёдка.

Ударная праца цягнулася больш поўгадзіны.

Нарэшце, параход, загурчэў, забіў калёсамі аб Днепро і паціханьку рушыў. На носе доўгі час стаяў параходны службовец, шастом вымерваў глыбіню і крычаў на палубу камандзіру:

— 5!... 5 з палавай!.. Шэсьць! сем! восем!!!

І ў густой ночы неаднократна чуваць было цьвёрды загад: „Поўны ход!“

— „Ёсьць поўны“—адказваў машыністы.

Была адзінаццатая гадзіна ночы, як мы пад'яжджалі да прыстані Рачунь.

А на заўтра ў дзень, на прыстані Кіеў нас чакала цёплая комсамольская сустрэча працоўных кіеўлян.

Міх. Варнікоўскі.

Фініш усебеларускага зьвёзднага вэлёпрабегу

1-га чэрвеня г.г., на пляцы Волі (Менск) адбыўся фініш усебеларускага зьвёзднага вэлёпрабегу. А 6-й гадзіне на пляцы сабраліся калёны менскіх фізкультурнікаў для сустрэчы прыбываючых, якія сумесна з вэлёсыпэдыстамі Менску, Воршы, Гомелю, Віцебску, Бабруйску, Полацку і Магілеву агульнай калёнай накіраваліся к будынку, дзе працуе 13-ты зьезд КП(б)Б, і аддалі рапарт аб праробленай рабоце. Прэзыдыум зьезду вылучыў дэлегацыю для прывітаньня ўдзельнікаў прабегу і прыняў рапарт.

На здымку: зьлева—менская вэлёсыпедная каманда, справа—фініш аршанскай каманды.

Усебеларускі зьвёздны вэлё-прабег

Змаганьне з ветрам

(Ад нашага спэцыяльнага корэспондэнта)

З Бруніцы рэзкі паварот маршруту ўправа. Разам з паваротам пачынае дзьмуць насустрэч моцны вецер, узьнімаючы хмары пылу.

— Нажаць педалі, падцягнуцца! —з парывамі ветру даносіцца голас капітана каманды.

А вецер усё мацнее. Заплюшчыўшы вочы здаецца, што імчышся з д'ябальскай хуткасьцю, і толькі па таму, як нярудна паўзуць насустрач тэлеграфныя слупы, заўважаеш, што амаль топчашся на месцы.

Больш усіх дастаецца Валіцкаму і Малаву—высокія машыны, доўгія ногі і высока паднятыя сёдлы—у самое з ветрам. Першыні апракідваюцца яны. Яшчэ моцны парыў ветру і ўся каманда чартыхаючыся зваліваецца з машын.

— Эх-ма! гэтак больш будзеш ляжаць, чым ехаць,—жартуе Максімаў.

Сядаем на машыны і едзем ізноў.

УЗДА—КАПЫЛЬ—ГРЭСК

Уперадзе яшчэ дзесяткі кілёмэтраў. А вецер, як на зло, ня сьціхае. Маленькі ўзгорак здаецца гарой у некалькі кілёмэтраў. Цяжка ехаць супроць ветру. І так аж да самага Капыля.

З Капыля вецер дзьме нам у сьпіну. „Ну і крутанём“. Ехаць надзвычайна лёгка. Цэпкія абоймы ветру нам на карысьць.

„Хлопцы,—крычыць Школьнікаў, —нацягвай парус, будзем аж да Грэску плы...“ і не дакончыў слова,—заезваўшыся ляціць у канаву. Стой! Паляцеў Школьнікаў“.

Першая на час прабегу аварыя. Пярэдняе кола ад машыны Школьнікава, скомканае няўдалым блінам, сіратліва ляжыць на сярэдзіне дарогі.

Не прайшло і 10 хвілін, як кола выпраўлена, прывінчана на месца і зноў з папутным ветрам далей.

„Ня можаш ты ехаць,—павучае Школьнікава Абраша Рапапарт,—ты, калі едзеш праз канаўку, абавязкова падымай за руль пярэдняе кола.—Вось так“...

І ў руках Абрашы застаецца палова руля, а сам ён, з нямешым эфэктам чым Школьнікаў, ляціць на дарогу. Другая аварыя ўжо значна больш сур'ёзная. Адрамантаваць руль можна толькі ў кузьні, а да Грэску яшчэ 10 кілёмэтраў.

Нічога, не ўнывае Рапапарт, старанна абматываючы дротам зламаны руль,—магу ехаць аж у Варшаву“.

А другой гадзіне каманда прыбыла ў мястэчка Грэск. Пасьля адпачынку чатыры чалавекі паехалі ў вёску праводзіць сход сялян, а пяць чалавек засталіся ў Грэску рамантаваць машыну і праводзіць сход мястэчкавай моладзі.

Грэск. П. Саковіч.

Тэлеграмы

Страшны голад у Шансі

За апошнія 3 гады памёрла ад голаду мільён чалавек

ПЭЙПІН, 1-6. У провінцыі Шансі за апошнія 3 гады памерла ад голаду мільён чалавек. Зараз галадае 2 мільёны. У сувязі з загрузкаю вайсковымі перавозкамі, чыгункі не могуць перавозьці належнай колькасьці хлеба. У горадзе ... не памірае да 150 чалавек штодня.

Паход на зарплату нямецкага пролетарыяту

БЭРЛІН, 1-6. Саюз прадпрымцаў горнай прамысловасьці паўночна-заходняга прамысловага раёну прыняў арбітражнае рашэньне, якое прадугледжвае для 230000 горнякоў зьніжэньне заработку на 10 проц. устанаўленьня 57-гадзіннага рабочага тыдню. Рэформісцкія профсаюзы адхілілі рашэньне, але ... койна чакаюць пастановы аб ... вязковасьці рашэньняў, што дасць ім падставу адмовіцца ад барацьбы. Рэволюцыйная профопозыцыя мобілізуе рабочыя масы, рыхтуючы забастоўку на выпадак наданьня ... вамоцнасьці арбітражнаму рашэньню.

НА ЗДЫМКУ: Дэмонстрацыя комсамольцаў, чырвоных франтавікоў і рабочай моладзі супроць беспрацоўя.

Ахрана Фінляндыі за працай

ГЭЛЬСІНГФОРС, 1-6. Ахранка ўчыняе па ўсёй Фінляндыі вобыскі ў кватэрах рабочых і памяшканьнях рабочых організацый з мэтаю конфіскацыі забароненай політычнай літаратуры.

Ангельская эскадра ў Бальтыцкім моры

ГЕЛЬСІНГФОРС, 1-6. У Бальтыцкае мора праз Кільскі канал прайшла ангельская эскадра з 6 вайсковых судоў.

Юстыцыя „рабочага ўраду“ працуе...

СТАМБУЛ, 1-6. Ангельскія суды прыгаварылі да кары сьмерцю яшчэ двух арабаў, якія ўдзельнічалі ў паўстаньні 1929 г.

Крывавая сутычка ў Эрфурце

БЭРЛІН, 1-6. У Эрфурце (Саксонія) на сялібалы фашыстымі ... у вялікай колькасьці зьявіліся рабочыя, якія засьпявалі „Інтэрнацыянал“. Фашысты разам з ... цыяй накінуліся на рабочых. ... далі ім адпор. З абодвых ... ёсьць шмат параненых.

„Прэч фашыстых“

ВЕНА, 1-6. У Софіі (Баўгарыя) 4 рабочых прыгаворана на 3 ... зьняволеньня за чытаньне ... ненага органу рабочай партыі „Работнікі Весьнік“. Засуджаныя ... калі прыгавор выгукамі: „... фашыстых“.

Комуністычныя атрады наступаюць на Чаншу

ШАНХАЙ. Комуністычныя атрады, якія захапілі Цінцьзян, рушыліся да Чанша—сталіцы провінцыі Хунань.

Набор у фабзавуч папяровай прамысловасьці

У гэтым годзе ў Цэнтральны фабзавуч папяровай прамысловасьці будзе прынята 180 чалавек. Акрамя таго 50 чал. будуць пасланы на падрыхтоўчыя курсы пры фабзавучы.

Прыезд дэлегацыі кітайскіх студэнтаў

У Менск прыехала дэлегацыя кітайцаў студэнтаў міжнародных ленінскіх курсаў у ліку 28 чал., з іх—8 жанчын. На вакзале дэлегацыю сустрэлі студэнты БДУ. З прывітаньнем ад імя дэлегацыі—выступіў т. Зу-ніо.

Задача дэлегацыі—практычна азнаёміцца з вырашэньнем нацыянальнага пытаньня ў СССР, а таксама азнаёміцца з сацыялістычным будаўніцтвам Савецкіх Рэспублік.

У Менску дэлегаты наведаюць навучальныя ўстановы, універсытэцкі гарадок і буйныя прадпрыемствы. Дэлегацыя прабудзе ў Менску некалькі дзён, пасьля чаго выедзе ў Бабруйск, а потым на Украіну.

Нездавальняюча ідзе кантрактацыя ільну

Кантрактацыя ільну-валакна ... Меншчыне праходзіць нездавальняюча. План пасеву ільну выканан ... ны ў акрузе толькі на 50 пр... Асабліва адстаюць па кантрактацыі тэхнічных культур Капыльскі, ... лавіцкі і Барысаўскі раёны, выканалі свае заданьні на 3—...

Паведамленьні

— Камісія садзейнічаньня 3-й ... кі індустрыялізацыі пры Менскім ... педтэхнікуме прапануе студэнтам ... пускнікам унесьці запазычанасьць ... пазыцы да 10 чэрвеня. Хто не ... грошай да вызначанага тэрміну ... прыцягнуты да адказнасьці.

ДОМ ПІСЬМЕНЬНІКА. 5-га чэрвеня адбудуцца заняткі цэнтральнага літаратурнага гуртка БелАПП'а. Парадак дня: ... А. Гародні на тэму: „Літаратура, ідэолёгія і не роля“, чытка ... і бягучыя справы. Запрашаюцца пачынаючыя пісьменьнікі. Уваход вольны. Пачатак а 7-й гадзіне вечары.

Адказны рэдактар ...
Рэдколегія

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599